

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH
DIONISIE
EPISCOPUL CETĂȚII ALBE - ISMAIL

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2019

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH DIONISIE, EPISCOPUL CETĂȚII ALBE - ISMAIL

PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2019

SLUJBA
SFÂNTULUI IERARH DIONISIE,
EPISCOPUL CETĂȚII ALBE - ISMAIL

(17 septembrie)

LA VECERNIA MICĂ

Stihiri pe 4, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Păstor vrednic al turmei duhovnicești ai fost, prin viață cuvioasă, prin cuvânt cu putere, prin facere de bine către săraci, prin evlavie și prin post, aleasă pildă făcându-te tuturor, Sfinte Ierarhe Dionisie.

Din tinerețile tale lui Dumnezeu slujind, prin multă ascultare, prin trudă și prin lacrimi, ai stins văpaia patimilor din trup și la cer mintea ți-ai suit, iar rugăciunea lucrând-o neîncetat, te-ai făcut lăcaș al harului.

Dumnezeiasca Scriptură ți-a fost de-a pururea călăuzire dreaptă în viața ta, Sfinte, izvor de înțelesuri duhovnicești, glas de taină al Domnului și hrană sufletului tău sfințit, Ierarhe Dionisie.

Cetatea Albă cea veche și tot ținutul Ismail săvârșesc pomenirea ta, Părinte Ierarhe, că tu le-ai fost păstor sfânt și înțelept, plin de râvnă și dragoste,

prin care întregul ținut de miazăzi al Basarabiei s-a luminat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Vrednic următor al Apostolilor te-ai arătat, Sfinte Ierarhe Dionisie, din neam de răzeși credincioși răsărind și pescar de oameni ajungând, prin chemarea lui Hristos. Pe tine, iubirea de osteneală, ascultarea smerită și răbdarea înțeleaptă te-au făcut să sporești în virtuți și în cunoștința de Dumnezeu, iar slujirea cu evlavie a dumnezeieștilor slujbe și rugăciunea minții cea pururea lucrătoare în inimă te-au pregătit să fii vistierie a darurilor Duhului Sfânt. Pentru aceasta, ca un bun iconom al Tainelor Bisericii și milostiv păstor de suflete, în cerești-tile lăcașuri ai fost sălășluit și acolo te rogi Preasfintei Treimi să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Prazniculuiacelași glas:

Glasurile prorocilor au vestit mai înainte lemnul cel sfânt, prin care s-a mântuit Adam de blestemul cel de demult al morții. Crucea astăzi înălțându-se, zidirea înalță glas, cerând mila cea bogată de la Dumnezeu; ci Tu, Cel ce singur ești nemăsurat în milă, Stăpâne, fii nouă curățire și mântuiește sufletele noastre.

Iar de nu va fi în perioada Prazniculuicântăm a Născătoarei, același glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: roagă-te, Stăpână, cu Sfântul Ierarh Dionisie, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea,
podobie: *Casa Efratului...*

Toți să cinstim acum pe povățuitorul cel bun al turmei sale în vremuri de restriște, pe Sfântul Dionisie.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Lui Iisus urmând, îi miluiai pe toți deopotrivă, de orice neam sau stare, Părinte Ierarhe Dionisie.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi (*Psalm* 67: 36).

Prin înțelept cuvânt și multă rugăciune, ai sprijinit, Părinte, unirea într-un cuget a tuturor românilor.

Slavă..., asemenea:

Sfintei Treimi slujind cu bună-cuviință, evlavie și râvnă, te-ai făcut sălaș vrednic al Ei, Sfinte Dionisie.

Și acum...,
a Praznicului, asemenea:

Toți să cinstim acum sfințitul lemn al Crucii prin care mântuire a adus lumii Domnul, Cel întrupat din Fecioara.

Troparul, glasul 1:

Din tinerețe ai slujit lui Dumnezeu cu smerenie, sufletul ți l-ai hrănit cu Sfintele Scripturi, iar prin rugăciune stăruitoare și viață virtuoasă, te-ai făcut lăcaș al darurilor Duhului Sfânt și ai fost vrednic păstor al românilor basarabeni. Pentru aceasta, Sfinte Ierarhe Dionisie, îndrăznire câștigând către Hristos Dumnezeu, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., al Crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm Troparul Născătoarei – al Învierii, glasul 1:

Gavriil, zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, odată cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce a ieșit din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin nașterea ta!

LA VECERNIA MARE

După Psalmul 103, cântăm **Fericit bărbatul...**, starea întâi. La **Doamne, strigat-am...** punem Stihirile pe 8: 3 ale Praznicului, din Minei, și 5 ale Ierarhului, glasul 1, podobie: *O, preaslăvită minune...* (iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm Stihirile Sfântului pe 8):

Praznic strălucit să săvârșim, toți cei dreptcredincioși, cu sfințite laude, cinstind pe Sfântul Ierarh Dionisie, păstorul duhovnicesc al Cetății Albe, al Ismailului și al întregului ținut al Basarabiei de miazăzi, că slujindu-I lui Dumnezeu în toată viața sa, de cununa vieții s-a învrednicit, cu Sfinții toți.

Trâmbiță cu glas dumnezeiesc ai fost, Sfinte, vestind tuturor, ca un proroc, dorita dezrobire a poporului tău, pe care l-ai și chemat la *unire în cuget și în simțiri*, la dragoste de Hristos și de Biserica Sa Ortodoxă, ca, păstrând credința vie, prin lucrarea harului, să aducă rod bogat la bună vreme Stăpânului.

Vrednic iconom al harului ai fost, Sfinte, și preoți aleși ai rânduit, lăcașuri sfinte ai înălțat lui Dumnezeu, pe tineri i-ai îndrumat spre deprinderea bunelor învățături, pe cei orfani i-ai crescut, pe cei săraci neîncetat i-ai miluit și ai ridicat fii vrednici Bisericii și neamului, pentru care, din inimi, te cinstim, Ierarhe Dionisie.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Veniți, credincioșilor, să lăudăm, după cuviință, pe slujitorul cel nou arătat al lui Hristos, pe Sfântul Dionisie, vlăstarul Basarabiei și bucuria întregii Ortodoxii, că acesta, ca un Cuvios s-a nevoit în ascultare, rugăciune și smerenie, ca un Mărturisitor și-a pus sufletul pentru cei asupriți, în vremuri de restriște, ca un Proroc a vestit mai înainte cele ce aveau să fie, ca un Apostol a propovăduit Evanghelia tuturor, ca un Doctor fără de arginți a purtat grijă de cei orfani, bolnavi și neputincioși, iar, ca un Ierarh, a fost părinte iubitor și înțelept, ferind pe credincioșii săi de învățăturile rătăcite și hrănindu-i prin cuvintele sale cele insuflate de Duhul Sfânt. Pentru aceasta, fiind slăvit de Dumnezeu prin darul nestricăciunii trupului său sfințit, se veselește în ceruri cu toți Sfinții, rugându-se pentru sufletele noastre.

Și acum...., a Praznicului, glasul al 8-lea, de Ioan Monahul:

Celei pe care de demult Moise, mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpând l-a biruit, și David psalmistul, strigând, a poruncit să ne închinăm așternutului picioarelor Tale, cinstitei Crucii Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi, păcătoșii ne închinăm cu buze nevrednice, pe Tine, Cel ce ai suferit a fi răstignit pe ea lăudându-Te, grăim: Doamne, împreună cu tâlharul învrednicește-ne pe noi de Împărăția Ta.

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm Dogmatica glasului al 8-lea:

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ S-a arătat și cu oamenii a viețuit; că din Fecioară curată trup luând și dintru aceasta ieșind cu adăugirea firii omenești, un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, propovăduindu-L, Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit cu adevărat mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru; pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod. Lumină lină...

și Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la *Pilde*, citire:

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la *Pilde*, citire:

(10: 31-32; 11: 2, 6, 7, 19; 13: 9; 15: 2; 14: 33; 22: 11; *Înțelepciunea lui Solomon* 6: 13, 12, 14 - 16; 7: 30; 8: 2-4, 7, 8, 17, 18, 21; 9: 1-5, 10 - 11, 14)

Gura celui drept rostește înțelepciunea, iar buzele oamenilor drepți picură har. Gura celor smeriți cugetă înțelepciune, iar dreptatea îi izbăvește de moarte. La moartea omului drept nu piere nădejdea, că fiul cel drept se naște spre viață. Din bunătățile lui va culege roada dreptății. Lumină va fi drepților de-a pururea și de la Domnul vor primi har și slavă. Limba înțelepților știe cele bune și în inima lor se va odihni înțelepciunea. Domnul iubește inimile cuvioase și sunt primiți de El toți cei fără de prihană în cale. Înțelepciunea Domnului va lumina fața celui ce înțelege, că ea se face cunoscută întâi celor ce o doresc și este lesne privită de cei ce o iubesc. Cel ce aleargă la ea dis-de-dimineață nu se va osteni, și cel ce privegheză pentru ea, degrab fără de grijă va fi. Că ea însăși umblă în căutarea celor vrednici de ea și în căile lor li se arată cu bunăvoință. Pe înțelepciune niciodată nu o va birui

răutatea. Pentru acestea am ajuns doritor al frumuseții ei și am iubit-o și am căutat-o din tinerețea mea și m-am străduit să mi-o aduc mireasă. Și Stăpânul tuturor a iubit-o, că este cunoscătoare a științei lui Dumnezeu și alege lucrările Lui. Ostenelile ei sunt virtuțile. Ea învață cumpătarea și chibzuința, dreptatea și vitejia, decât care nimic nu este mai folositor oamenilor în viață. Dacă dorește cineva multă pricepere, ea știe cele de demult și prevede cele viitoare. Știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările tainelor. Cunoaște mai înainte semne și întâmplări neobișnuite, precum și vremurile și prilejurile potrivite. Și tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este întru ea și un nume bun prin părtășia la cuvintele ei. Pentru aceasta m-am îndreptat către Domnul și m-am rugat Lui și am zis din toată inima mea: Dumnezeule al Părinților și Doamne al milei, Cel ce ai făcut toate numai prin cuvântul Tău, și, cu înțelepciunea Ta, l-ai alcătuit pe om, ca să stăpânească făpturile cele zidite de Tine și să conducă lumea întru cuviosie și dreptate, dă-mi înțelepciunea care șade pe tronurile Tale și nu mă lepăda dintre robii Tăi, că eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale. Trimite-mi înțelepciune din sfântul Tău locaș și de pe tronul slavei Tale, ca, fiind de față lângă mine, să mă învețe ce este bine-plăcut Ție, și să mă călăuzească întru cunoștință și să mă păzească întru slava ei. Că toate gândurile muritorilor sunt șovăielnice și cugetele lor sunt pline de primejdia căderii.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Stihira idiomelă, glasul 1:

Bucură-te în Domnul, pământ al Basarabiei, că, iată, *vasul alegerii* și *bărbatul dorirlor* duhovnicești, Sfântul Dionisie, Ierarhul lui Hristos, fiu și părinte îți este în Duhul Sfânt, trâmbiță ce trezește inimile celor de un neam spre iubirea credinței strămoșești și

a unirii într-un cuget, propovăduitor al Evangheliei păcii și pildă de sfințenie. Acestuia să strigăm din inimă: Părinte fericite, nu înceta a te ruga lui Dumnezeu pentru poporul tău și pentru mântuirea celor ce cu evlavie cinstesc sfântă pomenirea ta!

Slavă..., glasul al 6-lea:

Vrednic următor al Apostolilor te-ai arătat, Sfinte Ierarhe Dionisie, din neam de răzeși credincioși răsărind și pescar de oameni ajungând, prin chemarea lui Hristos. Pe tine, iubirea de osteneală, ascultarea smerită și răbdarea înțeleaptă te-au făcut să sporești în virtuți și în cunoștința de Dumnezeu, iar slujirea cu evlavie a dumnezeieștilor slujbe și rugăciunea minții cea pururea lucrătoare în inimă te-au pregătit să fii vistierie a darurilor Duhului Sfânt. Pentru aceasta, ca un bun iconom al Tainelor Bisericii și milostiv păstor de suflete, în cerești lăcașuri ai fost sălășluit și acolo te rogi Preasfintei Treimi să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Prazniculuiași glas, a lui Leon Împăratul:

Crucea lui Hristos, nădejdea creștinilor, povățuitoarea celor rătăciți, limanul celor înviforați; ceea ce ești în războaie biruință, lumii întărire, bolnavilor tămăduire și morților înviere, miluiește-ne pe noi.

Iar de nu va fi în perioada Prazniculuicântăm a Născătoarei, același glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: roagă-te, Stăpână, cu Sfântul Ierarh Dionisie, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Aspră nevoință ai avut din pruncia ta, preasfințite, în Mănăstirea Suruceni, unde dascăli iscusiți te-au învățat să fii blând, răbdător și ascultător, smerit în purtare și plin de evlavie în sfintele cântări, iar tu ai făcut să rodească, prin necontenită lucrare, mulțimea virtuților acestora.

Stih: Cinstită înaintea Domnului moartea cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Pururea adevărul ai iubit, fără viclenie vestindu-l; pentru aceasta, ai fost neamului tău românesc deșteptător prin cuvânt, asupriților pavăză, dușmanilor teamă, că pe tine te-au cinstit deopotrivă toți, pildă de viață preasfântă și de

înțeleaptă grăire fiind tu, Ierarhe Dionisie.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (*Psalm* 131: 9).

Sfântă pomenirea ta cinstim, Sfinte Dionisie, astăzi, când te-ai mutat de pe pământ către cele veșnice, dar trupul tău cel sfințit Dumnezeu l-a păzit întreg, că tu, în viață, biserică lui Hristos te-ai făcut prin osteneli, iar de la cei fără credință chiar și după moarte ai răbdat ardere, asemenea mucenicilor.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cu glas de mulțumire să slăvim astăzi pe Hristos, *Cel minunat întru Sfinții Lui*, care a dăruit Bisericii Sale pe purtătorul de Dumnezeu Ierarh Dionisie, chip al blândeții, pildă a înfrânării, dreptar al sfințitei slujiri, apostol neobosit care, spre folosul duhovnicesc al credincioșilor, a cutreierat cetățile și satele, povățuind pe toți cu dragoste părintească, iar acum, în ceruri, cu toți Sfinții, se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, a lui Anatolie:

Lucrarea cinstitei Tale Cruci, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec în pustiul Sinai; că, atunci când și-a întins mâinile, făcând chipul Crucii, se întărea Israel, iar acum, săvârșirea lucrurilor la noi s-a împlinit. Astăzi Crucea se înalță și demonii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta, bucurându-ne toți, cădem înaintea Ta, zicând: Cât s-au mărit lucrările Tale, Doamne, slavă Ție!

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm Stihira Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și te mărim noi, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

La binecuvântarea pâinilor cântăm Troparul Sfântului (de două ori) și al Praznicului (o dată) sau: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară...

Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, cântăm Troparul Sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului sau al Născătoarei – al Învierii (vezi la Vecernia mică) și Otpustul mare.

LA UTRENIE

La **Dumnezeu este Domnul...**, Troparul Praznicului (de două ori), **Slavă...**, al Sfântului, **Și acum...**, iar al Praznicului. Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm Troparul Sfântului (de două ori), **Slavă...**, **Și acum...**, al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

Sedealna întâi, glasul 1,
podobie: *Mormântul Tău...*

Izvor dumnezeiesc ai aflat, din pruncie, Scriptura Sfântă, cea de Dumnezeu insuflată, din care îndestulându-te, te-ai făcut însuți bun izvor de învățături mântuitoare de suflet, pentru care toți, ca pe un Gură de Aur, cu laude te cinstim.

Slavă..., **Și acum...**, al Praznicului,
glas 1, podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai răstignit, Viața tuturor; Raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credință a venit la Tine și fericirii veșnice s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomenește-mă, Doamne! Primește-ne, precum l-ai primit pe acela, și pe noi, care grăim: Greșit-am toți milostivirii Tale, nu ne trece pe noi cu vederea!

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm a Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca pe un Rai te știm, că vedem întru tine purtat pe Pomul vieții, pe Hristos, Fiul Tatălui, Care pentru noi a primit trup și, prin Cruce, pe noi, cei căzuți prin greșeala lui Adam, din nou ne-a adus în Rai.

Sedealna a doua, glasul al 4-lea,
podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Iubindu-L pe Dumnezeu din toată inima ta, de tânăr ți-ai închinat viața ta lui Hristos; în chip cuvios trăind și întru curăție, ascultare și trudă, ai dobândit, Părinte, har ceresc de la Domnul, pentru care păstor vrednic te-a făcut Bisericii.

Slavă..., **Și acum...**, al Praznicului,
glasul al 6-lea:

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne; că pe Cel pe Care L-a înghițit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte, și Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Cântăm cu osârdie cântarea îngerului, zicând ție: Bucură-te,

Maica lui Dumnezeu, Fecioară de-a pururea! Şi te rugăm, Stăpână, prin a ta mijlocire, să ne păzeşti de patimi, de căderi în păcate şi de chinul cel veşnic, în ziua cea de apoi.

Apoi Polieleu şi Mărimurile.

Stih 1: Doamne, mila Ta este înaintea ochilor mei şi bine mi-a plăcut adevărul Tău.

Mărimu-te pe tine, Sfinte Părinte Dionisie, lauda Ierarhilor Basarabiei, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: Nu am şezut în adunarea deşertăciunii şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

Veniți, toți credincioșii, să lăudăm pe Ierarhul Dionisie, păstorul credincioșilor basarabeni, pe cel vestit în nevoințe și slăvit de Dumnezeu.

Stihuri (*Psalmi* 25: 2-8; 51: 7; 70: 26):

Stih 3: Voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale.

Stih 4: Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale.

Stih 5: Iar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac şi în veacul veacului.

Stih 6: Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ţie, şi sufletul meu, pe care l-ai mântuit.

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ţie Dumnezeule!

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine, (zicând:) şi prin tine cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de trei ori)

Sedealna după Polieleu,
glasul al 3-lea,
podobie: *Pentru mărturisirea...*

Prin curăția ta și prin blândețe, prin milostenie și înfrânare, vas ales al Sfântului Duh te-ai făcut; sfintele biserici după vrednicie păstorind, te-ai arătat următor Păstorului celui bun; înțelepte Ierarhe, Sfinte Dionisie, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului,
glasul al 8-lea,
podobie: *Porunca cea cu taină...*

Mai înainte a închipuit cu taină Iosua al lui Navi de demult chipul Crucii, mâinile întinzându-şi crucis; şi a stat soarele până ce a zdrobit pe vrăjmaşii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule; iar acum soarele a apus, văzându-Te pe Cruce pe Tine, Cel ce ai stricat stăpânia morţii şi toată lumea împreună ai ridicat, Mântuitorul meu.

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Lângă Cruce stând tu, Preacurată, ai primit în inimă durere, ca o sabie precum ți s-a prorocit; dar mângâiere ai simțit când, cu glasul Său, Hristos te-a încredințat pe tine lui Ioan; pentru care, Maică te-ai făcut tuturor celor ce iubesc pe Fiul tău, Stăpâna mea.

Apoi Antifonul I al glasului al 4-lea.

Prochimenul. Glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți.

Stih: **Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.**

Evanghelia (*Ioan* 10: 9-16):
Zis-a Domnul: Eu sunt ușa...
(a doua Evanghelie de la Liturghia din a doua Duminică a Postului Mare).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Și acum..., asemenea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.**

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase, de trei ori fericite, preasfințite Părinte, păstorule cel bun și ucenice al lui Hristos, Mai-marelui păstorilor, tu, cel ce ți-ai pus sufletul pentru oi, prealăudate Dionisie, cere și acum, prin rugăciunile tale, să se dăruiască nouă mare milă.

CANOANELE

Se pun: Canonul întâi al Praznicului din Minei, cu Irmosul, pe 8 și al Sfântului pe 6.

Canonul Ierarhului

Cântarea 1

Glasul al 4-lea
Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Stih: **Sfinte Ierarhe Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!**

Hristoase, dă-mi har de sus, ca să îl pot lăuda acum pe Sfântul tău slujitor, cel de curând arătat, pe cel proslăvit de Tine în chip vrednic, pe bunul Ierarh al Tău, pe Dionisie.

De sfântă viața ta s-au minunat cei dreptcredincioși și slavă au înălțat lui Dumnezeu, Celui ce este minunat în Sfinții Săi, iar ție ți-a dat să fii neamului tău povățuitor.

Slavă...

Ieșind, ca un rod ales, din rădăcina cea de bun neam, din casa părinților ai învățat a-L iubi pe Hristos cel viu și a-L chema în taină prin sfintele rugăciuni de noapte și de zi.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Altar preadumnezeiesc şi scaun sfânt al Stăpânului, toiag al lui Aaron, năstrapa manei cereşti te cunoaştem toţi, Fecioară preacurată, că umbrele Legii Vechi pe tine te-au vestit.

Catavasia: Cruce însemnând Moise...

Cântarea a 3-a

Irmos: *Pe ai tăi cântăreți...*

La sfântul botez ai primit numele Marelui Mucenic Dimitrie, prin care te-ai simțit chemat ca să fii mărturisitor al lui Hristos și numai Lui să-I închini viața în chip deplin.

Cunoașterea scrierilor sfinte ai dobândit-o din casa părintească, unde în toate zilele citeai Scriptura, învățând cele ce sunt de făptuit ca să fii părtaș mântuirii.

Slavă...

Din Sfânta Scriptură ai auzit de numele romanilor vestiți, iar prin glasul tatălui tău ai înțeles că ei îți sunt, alături de vitejii daci, strămoși de Dumnezeu rânduiți.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Iertarea blestemului strămoaşei, prin tine, Preacurată, a venit, că tu, voinţei Tatălui cu totul supunându-te, ai dezlegat în chip preadrept, neascultarea cea din Eden.

Sedelnele, glasul al 3-lea, podobie: *De frumusețea...*

Dumnezeiesc păstor ai fost monahilor și credincioșilor îndrumător ceresc, prin pilda sfintei tale vieți și prin înțelepte sfaturi. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu osârdie, să alunge duhul cel rău al dezbinării dintre frați, ca toți să te cinstim cu mulțumire, Ierarhe Dionisie minunate!

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea, podobie: *Porunca cea cu taină...*

În Rai de demult, lemnul m-a dezgolit prin mâncare, vrăjmașul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieții oamenilor, s-a înfipt în pământ și lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta, văzând-o înălțată, lui Dumnezeu cu credință popoare să strigăm: Plină este de slavă casa Ta!

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 3-lea, însăși podobia:

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție sau ce te voi numi pe tine?

Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Cântarea a 4-a

Irmos: *Cel ce șade în slavă...*

Învățat-ai din pruncie să iubești cu tot sufletul credința și neamul, ca pe luminile ochilor, și că, pentru ele vreodată de ai pătimi, răsplătit vei fi de Hristos cu cerești cununi.

Având inima aprinsă de dorirea celor de sus, ai mers cu grăbire la limanul vieții călugărești, fiind primit de monahii Mănăstirii Suruceni, unde bine sporeai în ascultare, cu dragoste.

Slavă...

Ai iubit sfintele slujbe, rugăciunea, cântările și toată rânduiala casei Dumnezeului celui viu, în care stând cu credință și evlavie, ca în cer simțeai că ești, cu Sfinții și cu îngerii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Uimitoare zămislire întru tine s-a săvârşit, că fără sămânță ai purtat în pântece pe Hristos; pentru aceasta, cu frică şi cu dragoste, ca arhanghelul, „Bucură-te" îți aducem toți.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

În limba poporului tău slujind Domnului pururea, ai cântat cu dulce glăsuire, dorind din suflet să Îl slăvești pe Hristos și să îi înalți pe credincioși ca să guste de aici frumusețile Raiului.

Punându-ți, ca bun temei sporirii tale duhovnicești, sfânta ascultare și răbdarea, surpai îndată toate ispitele care îți veneau necontenit de la lume, de la trup și de la vrăjmașii cei nevăzuți.

Slavă...

Asemeni albinelor, ai adunat neîncetat, din flori feluri te, doar nectarul, că, din purtarea celor din obștea ta, fapte de virtute ai cules, pilda lor bună urmând, spre sporirea lăuntrică.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înalță către Hristos preacinstitele tale mâini, roagă-te Lui, Maică nenuntită, pentru poporul cel credincios şi smerit, cerând totdeauna pentru el izbăvire de nevoi şi iertare păcatelor.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înțelepții de Dumnezeu...*

Cu suflet dornic de adevăr, citeai adeseori Sfintele Scripturi, din care mult folos ai

dobândit în viața ta, punând în faptă legea Stăpânului Hristos.

În nopți de veghe, cu dor citeai din cărțile istoriei neamului și bun prilej luai ca să te rogi cu osârdie spre a se sfârși noaptea străinei asupriri.

Slavă...

Cuvânt de suflet folositor, în grai de vechi cazanii, ai glăsuit în chip preaînțelept, o, Dionisie, ca un bun și înțelept părinte și doctor sufletesc.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Năstrapă, sfeşnic şi scaun sfânt şi uşă încuiată spre răsărit prorocii te-au vestit, că tu, Fecioară, născând nespus pe Dumnezeu-Cuvântul, fecioară ai rămas.

CONDACUL

Glasul al 8-lea,

podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe cel ce este fiu ales al Basarabiei și următor al cuvioșilor nevoitori, pe cinstitul Ierarh și părinte darnic, milostiv spre cei orfani și iubitor de neam, să-l cinstim cu bucurie, din inimă strigând: Bucură-te, înțelepte Dionisie!

ICOSUL

Calea cea îngustă a nevoințelor și a ostenelilor ai urmat-o din pruncie, iar prin curăție și rugăciune, vas ales al harului dumnezeiesc te-ai făcut, prin care ca un stâlp de foc ajungând, ai călăuzit pe poporul tău în vremuri întunecate și tulburi, scoțându-l la limanul mult-dorit al libertății și îndrumându-l, ca un părinte iubitor, spre folosul vremelnic și mântuirea veșnică, pentru care, după vrednicie primești cântarea: Bucură-te, înțelepte Dionisie!

SINAXAR

În luna septembrie, în ziua a șaptesprezecea, săvârșim pomenirea Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetății Albe - Ismail (†1943).

Sfântul Ierarh Dionisie s-a născut în satul Bardar, județul Lăpușna, din Basarabia, în ziua de 2 noiembrie 1868, primind la botez numele Dimitrie. Părinții săi, Vasile și Adriana Erhan, erau răzeși, din neamul arcașilor Sfântului Voievod Ștefan cel Mare. Cei opt copii ai acestei familii binecuvântate au moștenit, după mărturia Sfântului, „de la tatăl lor dragostea de carte și slova noastră românească, iar de la mamă întărirea în credința și obiceiurile strămoșești".

La vârsta de 15 ani, simțind dorul de Dumnezeu și dorința de a îmbrăca haina monahală, Dimitrie a intrat în obștea Schitului Surucenі, aflată în apropierea Chișinăului, fiind primit cu bunătate de ieroschimonahul Serafim Blănaru, stareț cu înaltă trăire duhovnicească.

Acolo, prin smerenie și ascultare desăvârșită, prin stăruința rostirii rugăciunii lui Iisus și prin citirea cărților de folos, a pus bazele formării duhovnicești prin virtuți alese. Fiind înzestrat cu o voce duioasă, fratele Dimitrie s-a arătat râvnitor față de sfintele slujbe și cântări bisericești, dar și dornic de cunoaștere, sârguindu-se să citească zilnic, pe lângă cărțile de slujbă și *Viețile Sfinților*, Canoanele Bisericii și învățătura de credință, dar mai ales Sfânta Scriptură, încât se spunea despre el că știa Biblia pe de rost. De asemenea, a citit cu multă râvnă scrieri ale Sfinților Părinți, care i-au fost călăuză în viață, pildă de predică folositoare de suflet și sprijin în momentele de răscruce.

După șapte ani de ascultare, a fost făcut rasofor, iar după alți nouă ani a fost tuns în monahism, în anul 1899, primind numele Dionisie. A fost hirotonit ierodiacon în anul 1900 și ieromonah în anul 1904. Dovedind o viață aleasă, blândețe, dar și fermitate în apărarea dreptei credințe și a poporului asuprit, ieromonahul Dionisie s-a bucurat de aprecierea credincioșilor care îl căutau pentru sfat duhovnicesc, dar și a intelectualilor care îi sorbeau cuvintele și învățăturile pline de tâlc, rostite în dulcele grai „al vechilor cazanii", precum și a monahilor din obștea mănăstirii, care, apreciindu-i virtuțile și înțelepciunea dobândite prin multe lecturi și nevoințe duhovnicești, darul oratoriei, smerenia și dragostea față de frați și pelerini, l-au ales ca să le fie povățuitor și stareț, în anul 1908. În această slujire, i-a învățat să citească și să scrie românește pe toți cei 60 de călugări din obștea sa. Tânărul stareț a avut un rol de seamă în acele vremuri grele, în care Basarabia era amenințată de teroarea bolșevică atee, întrucât a propovăduit, cu credință nesovăielnică, renașterea duhovnicească și națională, lucrând cu osârdie la realizarea idealului de unitate al românilor, în perioada premergătoare momentului istoric de la 27 martie 1918, dar și după acesta.

Sfântul Dionisie, ca duhovnic și ca predicator, i-a încurajat și însuflețit pe mulți contemporani ai săi să lucreze pentru unitatea neamului, ceea ce i-a determinat pe marele istoric Nicolae Iorga, pe profesorii de teologie: preotul Gala Galaction și Nichifor Crainic, precum și pe alți oameni de seamă ai epocii, să-l caute pentru sfat și binecuvântare, pe toți povățuindu-i cu multă dragoste, ca un părinte iubitor.

Pentru activitatea sa bisericească deosebită, dar și pentru viața sa duhovnicească prin care ajunsese foarte cunoscut și iubit de toți basarabenii, a fost ales ca arhiereu vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului și Hotinului, la 22 iulie 1918, cu titulatura *al Ismailului*, fiind hirotonit în Catedrala mitropolitană din Iași, de către mitropolitul Pimen Georgescu.

Atât în calitate de vicar, cât și ca episcop al eparhiei Cetății Albe - Ismail, începând din anul 1934, a contribuit la revigorarea vieții bisericești din Basarabia, intensificând activitățile misionare, culturale și

educaționale prin predicarea Evangheliei, readucerea multora de la rătăcirea inochentismului, încurajarea monahilor din mănăstiri, cărora le era model de viețuire și slujire. Pe mulți tineri i-a sprijinit la învățătură, pe cheltuială sa, acordându-le burse de studiu, însuflețind oamenii și instituțiile prin sfatul său părintesc și duhovnicesc, izvorât din experiența Bisericii și a vieții sale. Sfintele slujbe le săvârșea întotdeauna cu evlavie și în liniște, nevorbind cu nimeni, ci fiind neîncetat în stare de rugăciune.

Pe lângă lucrarea de zidire sufletească pe care a înfăptuit-o, episcopul Dionisie a refăcut din temelii biserica reședinței episcopale din Ismail, a înființat un orfelinat și a deschis o tipografie și o fabrică de lumânări. Din îndemnul său au fost reparate multe biserici din județul Ismail. La Mănăstirea Borisăuca a întemeiat o școală de pictură bisericească, o bibliotecă și un atelier de covoare și țesături naționale. La Giurgiulești a contribuit la construcția unei școli pe lângă biserică, iar în orașul Bolgrad a reparat capital Catedrala *Schimbarea la Față*, construită între anii 1833 și 1838. De asemenea, pe cheltuiala sa a ridicat o biserică în ținutul său natal, la Societeni.

După ocuparea Basarabiei de către trupele sovietice, în anul 1940, s-a refugiat în Episcopia Argeșului, unde a păstorit credincioșii vreme de un an. Apoi, împovărat de ani și de suferințele provocate de boli, s-a întors la mănăstirea sa de metanie, pe care a găsit-o prădată de ocupanții atei. S-a străduit să refacă obștea și să readucă mănăstirea la bunăstarea de odinioară. După 75 de ani de viață, din care 60 de viețuire monahală și 25 de slujire arhierească, Sfântul Dionisie și-a cunoscut apropierea sfârșitului pământesc și a alcătuit testamentul său duhovnicesc, apoi și-a dat sufletul în mâinile Domnului, în data de 17 septembrie 1943, în spitalul din Chișinău. De acolo, trupul său sfințit a fost însoțit de mulți preoți, monahi și credincioși, care au mers pe jos, în procesiune, până la Mănăstirea Suruceni, unde a fost înmormântat în gropnița de sub proscomidiarul bisericii cu hramul *Sfântul Mare Mucenic Gheorghe*.

În perioada regimului ateu, Mănăstirea Suruceni a fost închisă, iar necredincioșii au încercat să profaneze mormântul Sfântului, dându-i foc, dar Dumnezeu i-a păzit sfințitul trup. În anul 2018, începându-se lucrări de restaurare la biserica *Sf. Mare Mucenic Gheorghe* din Mănăstirea Suruceni, s-a deschis mormântul său, descoperindu-se sfintele sale moaște întregi și binemirositoare. Acestea au fost așezate în biserica mănăstirii spre închinare, fiind izvor de binecuvântare pentru obștea monahală și pentru închinători.

Luând în considerare credința statornică ortodoxă, faptele de vrednicie, viața de neîncetată rugăciune, nevoințele și descoperirea minunată a sfintelor moaște întregi, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa de lucru din data de 25 octombrie

2018, a hotărât trecerea în rândul Sfinților a episcopului Dionisie al Cetății Albe - Ismail, înscriindu-l în calendarul Bisericii Ortodoxe Române cu zi de prăznuire la data de 17 septembrie, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Vrednicia ta fiind arătată tuturor, ai primit chipul îngeresc și numele Sfântului Ierarh Dionisie Areopagitul, apoi, fiind hirotonit diacon, slujeai cu evlavie, asemenea puterilor îngerești fără de trupuri.

Slujitor cinstit și preot vrednic te-ai făcut prin harul cel sfințitor, dar și prin viața ta, că Sfintele Liturghii cu lacrimi le săvârșeai, având mintea ta în rugăciuni neîncetat și privind cele de taină.

Slavă...

Rânduit ai fost ca stareț pentru obștea ta din Mănăstirea Suruceni și dascăl te-ai arătat, pe toți frații învățând cititul cărților, scrisul românesc și dragostea de neam, de grai și de datina străbună.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rai cuvântător, păzit de Dumnezeu şi sfânt, tu te arăţi a fi, având în mijlocul tău pe Pomul vieții, Cel ce nemurire le dă celor morți din veac şi care, mântuiți fiind, te slăvesc, Fecioară-Maică.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe tinerii cei binecredincioși...*

Vremea libertății prorocind-o, cu multă râvnă ai grăit către poporul tău, întărindu-l a lupta, prin mijloace pașnice, spre a nu deveni supus de cei necredincioși, ci pururea nădejde să aibă în Hristos, credința păzindu-o și neamul.

Ziua izbăvirii și a păcii văzând-o, Sfinte Dionisie, cu glasul tău dădeai slavă Domnului și Lui te rugai aprins să dea unire fraților de o credință și un neam, precum și belșug și spor în toată lucrarea cea folositoare spre binele de obște.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Pildă de viață virtuoasă, icoană a înțelepciunii și a dragostei, chip al milosteniei, dreptar al purtărilor, te cunoșteau creștinii toți ai Basarabiei și, cinste dând sfințeniei tale, te-au cerut din suflet păstor să le fii, Sfinte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Piatra, care ape în pustie poporului însetat a izvorât demult, mai înainte te-a vestit,

ca şi norul luminos, care pe Israel ducea la moştenirea sa, că singură, Fecioară şi Maică, ai născut pe Domnul, Izvorul bunătăţii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

Sfânt arhiereu, smerit, blând şi milostiv *se cădea să avem, osebit de păcătoşi, fără prihană* şi fără patimă, pe care astăzi îl cinstim, zicând: Părinte bun, Ierarhe Sfinte Dionisie, în cântări lăudăm ocrotirea ta!

Ctitor luminat de darul Sfântului Duh te ştim, că ai zidit şi ai înnoit cu sârg biserici sfinte, precum şi mănăstiri, iar *râvna casei Domnului te mistuia* mereu, că izvor viu ţi-a fost altarul lui Hristos, din care adăpai totdeauna pe credincioşi.

Slavă...

Fii mijlocitor acum pentru turma ta, lui Dumnezeu cerând să-i trimită har de sus, unire, pace, răbdare, dragoste, credinţă tare, gând smerit, păstori adevăraţi, râvnă sfântă, în ispite biruind, iar în Rai dobândind luminos lăcaş.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rai înmiresmat, sădit către Răsărit, plin de virtuţi cereşti, eşti tu, Maica lui Hristos; pentru aceasta, pe tine te rugăm: Nu înceta la Fiul tău a mijloci pentru noi, să ne facă Raiului moştenitori, ca pe tine în veci să te fericim.

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea,

podobie: *Cu ucenicii să ne suim...*

Stea luminoasă te arăţi pe cerul cel de taină, Ierarhe Dionisie, şi ne eşti călăuză nerătăcită, prin care calea de mântuire aflând-o, noi, cei credincioşi, către Soarele slavei, Hristos cel viu, te rugăm să ne îndrumi, ca, prin tine, să dobândim şi noi în Rai veşnica fericire.

A Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Maica lui Dumnezeu te ştim, Fecioară preacurată, că întru tine S-a cuprins Cel ce a zidit toate, Cuvântul cel ipostatic, veşnic şi de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, şi Acesta a pătimit cu trupul pe Cruce, mântuindu-ne din robia vrăjmaşului şi ducând firea omenească la slava cea veşnică prin Înviere.

LA LAUDE

punem Stihirile pe 4, glasul al 4-lea,

podobie: *Ca pe un viteaz...*

Pe ierarhul nevoitor, luminat de Preasfântul Duh, odrăslit în ţinutul Basarabiei, pe înţeleptul îndrumător al

obștii monahilor, pe părintele cel blând, iscusit povățuitor al creștinilor, să-l cinstim cu evlavie, din inimi, pentru calda ocrotire, pe noul Sfânt Dionisie (de două ori).

Cu credință, să prăznuim pomenirea de peste an a mutării Sfântului Dionisie de pe pământ la cele cerești, când sufletul său sfințit, dus de îngeri, a ajuns înaintea lui Dumnezeu, și se roagă Lui pentru pacea Bisericii și pentru izbăvirea turmei sale de toate cursele vrăjmașilor.

Cercetând cu osârdie adâncimea Scripturilor, de acolo, Sfinte, ai scos pricepere, înțelepciune, cunoaștere și darul cuvintelor, învățând neîncetat pe creștini voia Domnului, pentru care noi te cinstim, Dionisie sfințite, călăuză înțeleaptă a credinciosului tău popor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Sfinte Ierarhe, înțelepte Dionisie, cu dragoste ne bucurăm de prăznuirea ta, cea de Dumnezeu rânduită, și te cinstim cu credință, că tu ai fost următor al sihaștrilor, lauda ierarhilor, pilda preoților, călăuza monahilor, slava cântăreților Bisericii, propovăduitor iscusit al Evangheliei, părintele săracilor, ocrotitorul orfanilor și îndrumător pe calea mântuirii al fiilor tăi duhovnicești, iar acum, în ceruri, te rogi Preasfintei Treimi pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi înainte merge Crucea Domnului și credincioșii o primesc pe ea cu dragoste și câștigă tămăduiri sufletului și trupului; pe aceasta o sărutăm cu bucurie și cu frică; cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem, iar cu bucurie pentru mântuirea pe care o dă lumii Cel ce a fost răstignit pe ea, Hristos Domnul, Care are mare milă.

Iar de nu va fi în perioada Praznicului, cântăm a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doxologia mare, Troparul, Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8, din Cântările a 3-a și a 6-a.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

APOSTOLUL

Din *Epistola către Evrei* citire:
(7: 26 – 8: 2; caută la 13 noiembrie)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși și mai presus decât cerurile. El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhiereii: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, fiindcă El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârșit în veacul veacului. Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care a șezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a ridicat Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Stih : **Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate.**

Stih 2: **Cuvioșii Tăi cu bucurie se vor bucura.**

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Ioan* citire:
(10: 1-9; caută la 21 mai, la Liturghie):

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe alături, acela este fur și tâlhar, iar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui și oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și, când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor și oile merg după el, căci cunosc glasul lui. Iar după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui. A zis deci iarăși Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat. Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

CHINONIC

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
Intrarea Miron Cristea nr. 6, 040162, București
Tel.: 021.335.21.29; 021.335.21.28;
Fax: 021.335.19.00
E-mail: contact@librariacartilorbisericesti.ro,
tipografia@patriarhia.ro, editura@patriarhia.ro
librariacartilorbisericesti.ro